

andre Skibe. Under dette Skjold ligger Maskinen og Magasinerne, og de ere altsaa, saavidt som dette Pantser formaar, sikrede mod Skud. Der er naturligvis den Ulempe derved, at en forstet Beskydning af Skibet, selv af mindre Kanoner, vil kunne bringe Skibet til at synke, idet Skibet, naar Alt er skudt bort oven over Pantserfjoldet, ikke længere kan flyde; men man har gjort, hvad man har kunnet for at modarbejde dette, ved at dele Rummet mellem Skjoldet og det øverste Dæk i saamange vandtætte Rum som mulig og fylde disse Rum tildeels med Kort, der er præpareret saaledes, at det ikke fænger Ild. Hvad Installationen af Kanonen angaar, er der al Grund til at antage, at Kanonen, hvis Afstøtning for Størstedelen er beskjettet af Pantser, vil kunne betjenes med stor Lethed, uagtet dens forholdsvis store Vægt, der beløber sig til 104,000 Pund. Ligeoverfor de Betæneligheder, der ifjor ogsaa fremsattes her om Nødtigheden af at ændre den saa svære Kanon ombord, skal jeg blot nævne, at den ingenlunde er den største Kanon, som er monteret ombord i Skibe, idet der i abfjellige Mariner findes Kanoner af den dobbelte Vægt, nemlig 200,000 Pund. Jeg har antaget, at det kunde have nogen Interesse for det ærede Thing, at jeg gav disse korte Meddelelser om dette Skib, der jo, som sagt, ifjor blev modtaget med en vis Mistillid. At det imidlertid ingenlunde kan betragtes som ækvivalent for et Pantserbatteri af Helgolands Klasse, er en Selvsølge.

Sonquières: Efter det Foredrag, som blev holdt af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andre), følger jeg mig trykket ved at tage Ordet. Den sidste Del af hans Foredrag blev holdt med saa megen Varme og var saa interessant, at det vistnok har fundet Gjenslang hos Alle, og jeg har kun at byde et temmelig tørt Stof til Dmtale. Jeg har omtalt det tidligere her i Thinget, saa at det for Mange tilmed vil være en Gjentagelse; men der er dog kommen flere nye Medlemmer ind i Thinget, siden jeg sidste Gang omtalte denne Säg, som altsaa muligvis vilde kunne have Interesse af at høre den omtalt, og dernæst blive de Paastande, som jeg vil imødegaa, saa ofte gjentagne, at jeg finder det nødvendigt ogsaa at gjentage mine Modsigelser. I en anden Henseende finder jeg mig ogsaa trykket, idet nemlig den ærede Landsthingsmand udtalte sig i den første Del af sit Foredrag imod de betydelige Summer, som Forsvarsvæsenet kræver; og jeg ikke vil kunne undlade at fremsætte den Mening, at der dog ikke er anvendt det, som jeg tror er rigtigt for at sikre Landets Bestaanen. Det, jeg vil tale om, er naturligvis de, havde jeg nær sagt, berømt 6 35 $\frac{1}{2}$ Ctm.s Kanoner, som have været Gjensind for saa megen Dmtale i det andet Thing. Ærede Medlemmer, som have fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, ville have set, at mine

Udtalelser baade som Artillerigeneral og som Landsthingsmand ere blevne benyttede til at forsvare forskjellige Anskuelser, hinanden endog tildeels modsatte. Jeg er mig bevidst, at jeg med Hensyn til Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden bestandig har bevaret den samme Grundantkuelse, og jeg veed ogsaa, at jeg har bestræbt mig for at udtale mig klart og bestemt med Hensyn til de Punkter, der kunde foreligge til Diskussion. Naar alligevel mine Undtagelser ere blevne fortolkede paa en Maade, der omtrent ere det Modsatte, af hvad jeg har udtalt, maa det heri paa en Misforstaaelse eller paa, at jeg ikke har kunnet udtale mig saa klart og tydeligt, som jeg vilde. Jeg kan ikke negte, at jeg virkelig er bleven noget ør i Hovedet ved at læse disse Forhandlinger, der have været hinanden saa overordentlig modstridende, og da jeg antager, at der er flere af de ærede Medlemmer her, som ere i samme Kasus, skal jeg i Korthed udtale mig om disse 6 35 $\frac{1}{2}$ Centimeters Kanoner; men forinden jeg gjør det, maa det være mig tilladt at fremkomme med nogle almindelige Betragtninger over Kjøbenhavns Forsvar. Jeg tror, at det er en afgjort Säg, at Kjøbenhavn har en overvældende Betydning med Hensyn til Landets Eksistens. Historien har viist det flere Gange, og der foreligger ogsaa historisk Bevis for, at Kjøbenhavns helbige Forsvar har reddet Fædrelandet. Jeg tror derfor, at Kjøbenhavn altid vil være et af Hovedformaalet for en Sjendes Angreb, og dersom en Sjende gjør Landgang paa Sjælland, er det upaatvivlelig, fordi han vil bemægtige sig Kjøbenhavn eller ved Trusel om Bombardement af Kjøbenhavn vil tvinge os til at falde til Jæie. Naar en saadan Eventualitet skulde indtræffe, at vi skulde blive angrebne paa Sjælland fra Landfiden, er der Mange, der mene, at et Angreb fornuftigst imødegaaes ved, at vi med saa stor Styrke som muligt søge at aflaa Landgangen og, hvis det ikke vil lykkes, sætte Alt paa eet Kort ved et Slag i aaben Mark, og disse formene, at Kjøbenhavn ikke bør være befæstet. Denne Eventualitet har jeg flere Gange omtalt, og jeg har udtalt som min Mening, at Kjøbenhavn bør befæstes, men det skal jeg forlade og ikke komme nærmere ind paa. Jeg skal vende mig til den Eventualitet, som meget lettere kan indtræde, nemlig at en Stormagt, en Magt, der raader over saa store maritime Kræfter, at den formaar at gjøre Landgang paa Sjælland, ifødet derfor vil søge at undertvinge os ved at true os med et Bombardement paa Kjøbenhavn fra sin Flaade. Jeg tror ikke, at der kan være Tvivl om, at en saadan maritimt Magt vil have saa stor en Flaade, at han paa ingen Maade behøver at frygte for at imødegaa vor Flaade i aaben Sø, og det er altsaa virkelig den Angrebsmaade, der koster ham mindst Uleilighed og frembyder de færreste farlige Chancer for ham. Men inden jeg gaar videre, maa jeg dog gjøre den Bemærkning,